

Той направи едни най-еретичните и провокативни разкрития в далечната 1996 година.

Беше преровил 6 000 документа, за да докаже (не да разкаже) теориите си за произхода на българите.

Негова е една от най-интересните и вълнуващи книги в българската научна история - "Кой кой е българинът".
Ние все чакахме и чакахме следващата книга "Когато атиняните бяха траки" от поредицата "Историята на българите".

ГИГАНТИТЕ И АТИНА

Обещаваше да ни разкаже за историята на древните балкански племена, наречено ахейци, че древните

елини може да са били траки, може да са били египтяни, но не и гърци, за древногръцкия език

Мариана, търся начин да се свържа с Вас за да видим дали не може да се направи нещо за Детелин
Юлия Боева

И така, къде са архивите и черновите на гениалния Детелин Вълков? Дано се намерят!
И къде е неиздадената му втора книга "Когато атиняните бяха траки" Била е готова, чакало се е

Историята е разказана чрез писма или части от писма от лична кореспонденция между двама души

КАИНЕ, ЗАЩО УБИ ДЕТЕЛИН ВЪЛКОВ?

Със закъснение научих, че от този свят си е отишъл, Детелин Вълков.

Той беше добър журналист и твърде интересен писател.

Срещнах го в редакцията на „Вестник за жената“, където в един определен момент работехме заедно.

После пътищата ни се разделиха и сега научих от краткото съобщение, че Детелин е починал вкъщи.

Детелин Вълков не успя да се реализира докрай като писател.

А талант, необикновен и необичаен, имаше.

Но Детелин Вълков имаше и характер. Той с лекота можеше да се приспособи към железните иконали времена.

Можеше, много пъти сме си говорили, той прекрасно знаеше, че това е условието за да успее в писателския свят.

Но Детелин Вълков предпочете бедността, мъченичеството, даже бих казал, пред рабски свещенически условия.

Детелин Вълков е поредната жертва на алчните и гнусните, които са окупирали литературния свят.

Съдбата на Детелин Вълков е поредно доказателство, че у нас с безогледните си действия една група хора се стреми да унищожи българския писател.

Поредната смърт на български писател е поредно кърваво и зловещо доказателство, че самонадеяно се опитват да унищожат българския писател.

Някога, когато убили били един от македонските деятели издал

позив-некролог, на който пишело: "Каине, защо уби Авела?".

Въпросът е бил адресиран към Ванче Михайлов, считан с основание за поръчител на убийството.

И днес Каиновците в литературния ни живот убиват Авеловците.

И аз на свой ред ще попитам – Каине, защо уби Детелин Вълков?

Докога българските писатели ще бъдат убивани „по особено жесток начин“ от алчните и гнусни

Спри, Каине...

Стига кръв, убийства и подлости.

И какво ми остава освен да напиша - убиха и Детелин Вълков!

Бог да пази българските писатели...

Стоян ВЪЛЕВ

Епилог на „Сянка съм в сянката на живота“

...И под опразнения шатър,

сред сенките на изиграната трагедия,

аз солово сърцето си бисирам

и ръкопляска влязал безбилетно

животът ми отминал,

а три врабчета цъкат шлюпките от семки -

все пак полезен с нещо бил съм,

преди да си отидат даже сенките.*

Това е история за един български журналист, поет, писател и преводач, живеещ в крайна бедност.

История за човек, категоризиран от ТЕЛК, който получава само 70 лв. от своите 170 лв. инвалидна пенсия.

Сега, когато пиша тези редове, този човек вече не е между живите. На 5 юли т.г. той си е тръгнал за друг свят.

Това продължение впрочем е текст, за който много се надявах, че няма да имам причина да напиша.

Мариана Христова

„Какво може да направи един татко, когато понякога няма пари да купи сладолед на шестгодишно дете?
Единственото, което му остава, е да й разкаже приказка. И приказката да е хубава.“

Посвещение от книгата на Детелин Вълков

„Теа и мързеливият магьосник Бо-Ян“, излязла през 2007 г.

Аз не мога да разкажа хубава приказка. И „приказката“, която следва, не е за деца. Това е приказка за татко.

М.Х. до Д.В., 06.10.11

За много години,
надявам се,
че 50 и n-тият ти ден те е намерил жив и здрав.

Д.В. до М.Х., 06.10.11

Бях абсолютно сигурен, че ако някой изобщо се обади, това ще бъдеш ти. До момента - 20.30 ч.,
Благодаря ти.

Аз съм към края на продължителен и мъчителен развод, жена ми ме гони от собственото жилище.
Светлият ми някога свят от години се превърна в някакво протяжно живеене с идеята, че е по-добре да живея сам.
Затова и не ти пиша. Всъщност не контактувам абсолютно с никого. Сянка съм в сянката на живия свят.
Не се оплаквам. Просто ти съобщавам.

М.Х. до Д.В., 06.10.11

Ти си талантлив човек, умен и чувствителен (колкото и отдавна да сме се познавали, каквото и да е било)
Аз съм беден човек впрочем, но мога да ти пратя поне някакви жалки 50 лв. примерно, до поискано разрешение.
p.s.: Ако гордостта ти не позволява да се съгласиш за някаква мъничка помощ, може да ти пратя по-малко.
Макар и не веднага, Д.В. се съгласява да приеме това предложение, което вероятно му помага да живее.

Д.В. до М.Х., 14.11.11:

От две седмици съм на легло и яки тъпи антибиотици. Дори до компютъра не мога да се домъкна.

Д.В. до М.Х., 15.11.11:

...От години съм сериозно болен, а, както ти е известно, в природата дори най-мощните хищници

М.Х. до Д.В., 15.11.11

Не бих искала нито да си болен сам, а още по-малко - да умираш сам.
Ако си бил хищник, дали щеше да си толкова беден, болен и затруднен?
p.s. (16.11.11)

Ако продължаваш да не се оправяш,
и наистина няма кой да те посети и да ти помогне,
пиши ми.

Д.В. до М.Х., 20.11.11:

Здравей, събрах малко сили, за да ти отговоря.
Благодаря за загрижеността ти, но как си я представяш тази помощ? Взимаш такси, идваш и звъниш.
В последния ден на 2011 г. М.Х. получава следното съобщение:

Д.В. до М.Х., 31.12.11:

Здравей,
На 19-ти декември се наложи окончателно да напусна своето собствено жилище и да се изнеса.
Имах огромни проблеми с купуването на компютърна конфигурация и прокарването на Интернет.
Желая ти светла Нова година и всичко останало. Пиша кратко и бързо, защото имам проблеми и
Бъди щастлива през 2012-та!

М.Х. до Д.В., 31.12.2011

Дано да бъдеш по-спокоен и щастлив, въпреки всичко.
И да доживееш много по-добро време за себе си.
Светла и благословена Нова година и за теб.
п.с., 1.01.2012

Винаги можеш да ми пишеш, ако изпиташ подобно желание или нужда. [...]
Не се самозатваряй прекалено. То, разбира се, си е твоя работа - но за човек, който и преди да

Д.В. до М.Х., 03.01.12:

Нямам близки роднини, нямам приятели, живея гонен и самотен като улично куче.
...отдавна не желая да ми натякват колко съм смотан и неприспособим към живота.
Искам, нуждая се до смърт, от обич - деликатна, ненатраплива и не желаеща отплата - просто от
[...]Между другото, знаеш ли, че от много, много години не съм плакал, не съм проронвал сълза!
Някъде в началото на януари т.г. М.Х. се опитва да привлече някакво публично внимание към ст

М.Х. до Д.В., 27.01.12

Да беше написал „жив съм" примерно - стигат и шест букви.

Д.В. до М.Х., 27.01.12

Почти жив съм. Живея в село Садовец.
Като му дойде времето, ще ти пиша.

Д.В. до М.Х., 9.03.12

...Тези дни ще правим 40 на майка.

Покрай всички простотии, освен предишните си болести, развих и остра сърдечна недостатъчност.
Да ти пиша ли още? И за какво? - да се оплаквам?

Д.В. до М.Х., 11.03.12

Религиозен съм, но ставащото с мен не е Божя работа, а проблеми, които трябва да намеря силно.
Малко след това М.Х. предлага на Д.В. малка парична помощ, която да му изпрати със запис по

Д.В. до М.Х., 12.03.12

Ужасно обидно е, че съм стигнал дотам, че да ми предлагаш такава помощ. Още по-обидно за мен.
Чрез измама (дълго е да обяснявам) баща ми ми взе последната пенсия (тя е 70 лв., защото 100 лв.)
Представа си нямаш колко унижен, болен и отвратен от всичко се чувствам.....
Адресът ми е: ... (Следват улица, номер, пощенски код и пр. - б.а.)

Д.В. до М.Х., 14.03.12

Получих записа, макар и с мъки. Първо, наистина се обадили вкъщи на баща ми. Второ успях да свърша
Първата работа, която свърших, беше да си купя лекарства, защото вече започнах да ги пия с ш

М.Х. до Д.В., 14.03.12

Радвам се, че си се насладил на живота с „люкса" да си купиш цигари и да изпиеш едно кафе :)
Не знам впрочем дали случайно този твой баща дава да те търсят по телефона (че не дава да с

Д.В. до М.Х., 14.03.12

Той държи всичко под ключ за наказание - да не ям храната му, да не пия пиенето му, да не изп

Д.В. до М.Х., 24.03.12

...Аз болезнено исках да имам наследници. Като резултат се ожених за [...] и пренебрегнах цяло
Един Бог знае и отсъжда.
Дотук беше за "глобалното". Сега за конкретното.

От три-четири години съм много уморен, а сега вече и много болен. Психически, а оттам вече и с...
Искам майка да е жива, да не съм разведен, да имам пари в джоба, баща ми да не ме тормози по...

М.Х. до Д.В., 6.04.12

Какво ти се случва?

Д.В. до М.Х., 6.04.12

Оф, нищо, просто съм болен и безпаричен. Както вече ти казах, в глутницата такива животни ги...
Не ме зори да си изливам чернилката. Пак, както ти казах, като успея да се стабилизирам, а ще...

Д.В. до М.Х., 18.06.12

...Не пиша, защото съм безкрайно изтощен и нямам сили за нищо. Имам постоянно разстройство...
Вече почти не мога да ходя дори с бастуна. Днес съседът пак ме кара с колата си до центъра на...
Наистина нямам никакви сили дори да пиша. Затова.
Надявам се поне ти да си по-добре.

М.Х. до Д.В., 18.06.12

Това не може да продължава така. Просто не може.
Някой трябва да сложи на мястото му този твой старец. Наистина ли няма кой - нито приятели, н...
Пиши, ако не са те приели в болницата. Ако са те приели, и има откъде, пак пиши с две думи, че...
Нямам собствено жилище, живея в една стая, и парите, дето ги изкарвам, са смешни. Иначе бих...
Все нещо може да се направи обаче.
Ще помисля какво, колкото и малко да зависи от мен.

Д.В. до М.Х., 18.06.12

Благодаря. Ако съм жив и има откъде, ще се обадя.

М.Х. до Д.В., 18.06.12

За коя болница лекарят ти е дал направление? Някоя болница в Плевен ли?
Много е тъжно това, че не мога и да те чуя. Каквото и да ти се случи, няма да има и кой да ми ка...
Но по-важното е, че не заслужаваш такива трудности и страдания.
Трябват ти само малко спокойствие, храна, нормални условия на живот.
Не знам защо наистина е тази прекомерна жестокост...

Д.В. не пише повече. Дали защото наистина не вижда смисъл в това да пише каквото и да било,

12 дни след смъртта му, от едно съобщение в социалната мрежа Фейсбук, качено на неговата с...

ПОСТСКРИПТУМ***

Plamen Enchev: Ужасен живот. Бог да го прости Детелин. Ако знаех за всичко това, щях да опит

Valentin Markov: Добър поет, журналист и добър човек беше Детелин. Мир на душата му! (20 юл

Boryana Antimova: Работили сме заедно и ми е много тъжно. Та той е само на 55! ...отишъл да ж

Георги Чобанов: Българските поети и тяхната съдба! Горчива, по-горчива, страшна! (20 юли)

Jordan Gantchovski: Не мога да повярвам! Бог да те прости Дет! В България 21 век??? (20 юли)

Mariya Kertikova: Потресаващо тъжна история! Бог да прости на Детелин, но ще прости ли на ба

Пламен Григоров: Не мога да повярвам, че всичко това е вярно... Жестоко е... Каквато и друга и

Sefi Goren: Потресаващо! Бог да го прости! (21 юли)

Una Orli: И Детелин си отиде... тайно и самотно... А беше готин по своему... пия едно за теб, коле

Спирдон Спирдонов: Жалко за Детелин, беше кадърен журналист... (21 юли)

Mitko Ganev: ...шокиран съм! Познавах Детелин от времето, когато работехме в една сграда - то

Konstantin Momchev: Ужасно. Най-тъжното е, че бихме могли да му помогнем с нещо, ако знаехм

Майя Динева: Нека пътят на безсмъртната му душа бъде светъл, лек и красив! (22 юли)

Tchavdar Spassov: Бог да го прости! В какво общество живеем, думи нямам... (29 юли)

Никоя преживяна мъка обаче, изглежда, не е съвсем напразна. На 26 юли т.г. случайно се зап

Мариана Христова

Детелин Вълков - роден през 1957 г. Завършва българска филология в СУ "Св. Климент

Охридски". В различни периоди от живота си е работил като строител, чугунолеяр, общ работни

...Д.В. не пише повече. Дали защото наистина не вижда смисъл в това да пише каквото и да бил
